

Sygn. akt *IV RC 337/15*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Mejka

Protokolant: Paweł Engler

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2016 roku w Gdańsku

na rozprawie

sprawy

z powództwa D. Z.

przeciwko J. Z.

o podwyższenie alimentów

I podwyższa alimenty od pozwanego J. Z. na rzecz małoletniego powoda D. Z., ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 22 września 2005 roku w sprawie o sygn. akt IV RC 312/05, z kwoty po 350 zł (trzysta pięćdziesiąt złotych) miesięcznie do kwoty po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie, płatnych do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda M. W. z góry do 10-ego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od dnia 23 kwietnia 2015 roku, przy czym odsetki należne od rat alimentacyjnych płatnych do dnia 31 grudnia 2015 roku powinny być liczone według wysokości odsetek ustawowych, natomiast odsetki należne od rat alimentacyjnych płatnych od dnia 1 stycznia 2016 roku powinny być liczone według wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie;

II oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III odstępuje od obciążania stron kosztami procesu;

IV wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt *IV RC 337/15*

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 kwietnia 2015 roku małoletni D. Z., reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową M. W., wniósł przeciwko J. Z. o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 22 września 2005 roku w sprawie o sygn. akt IV RC 312/05 na rzecz małoletniego D. Z. z kwoty po 350 zł miesięcznie do kwoty po 1.000 zł miesięcznie, płatnych do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego M. W., z góry do 10-tego dnia każdego miesiąca.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że za zgodą i w porozumieniu z pozwanym w dniu 1 września 2009 roku M. W. sporządziła umowę, zgodnie z którą pozwany J. Z. zobowiązał się dołożenia na rzecz małoletniego D. Z. kwoty po 500 zł miesięcznie. Pozwany wywiązuje się z umowy. Jednocześnie nie utrzymuje kontaktów z synem od 2008

roku. Przez ten czas koszty utrzymania i wychowania małoletniego wzrosły. Jest to skutkiem przede wszystkim upływu czasu, małoletni ukończył 13 lat. Oprócz kosztów koniecznych koszty utrzymania małoletniego wzrosły między innymi z uwagi na astmę oskrzelową i alergię małoletniego, a także konieczność uczęszczania na rehabilitacje i basen – z uwagi na skrzywienie kręgosłupa. Wspomagające płatne zajęcia z rehabilitantem pociągają za sobą koszt 300 zł miesięcznie. Ponadto powód pobiera dodatkowe lekcje z języka angielskiego oraz matematyki, których łączny koszt wynosi 450 zł miesięcznie.

Vide: pozew k. 2

Na rozprawie w dniu 17 listopada 2015 roku pozwany J. Z. wniósł o oddalenie pozwu w całości. Wskazał, że nie stać go na płacenie alimentów wyższych aniżeli te ustalone ugodą z 2009 roku, tj. ponda kwotę 500 zł miesięcznie.

Vide: protokół z rozprawy z dnia 17 listopada 2015 roku k. 27, 30

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni powód D. Z. urodził się w dniu (...) w G.. Małoletni jest synem pozwanego J. Z. i M. W..

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku prawomocnym wyrokiem z dnia 22 września 2005 roku wydanym w sprawie o sygn. akt IV RC 312/05 zasądził od pozwanego J. Z. alimenty na rzecz małoletniego powoda D. Z. w wysokości po 350 zł miesięcznie poczynając od dnia 29 czerwca 2005 roku, płatne do rąk matki powoda M. W. (wówczas Czarkowskiej) do dnia 15-tego każdego miesiąca, wraz z odsetkami ustawowymi w przypadku zwłoki w płatności każdej raty.

W 2005 roku M. W. (wówczas Czarkowska) była osobą bezrobotną, zarejestrowaną w Urzędzie Pracy od dnia 30 sierpnia 2002 roku. Otrzymała zasiłek na dziecko z opieki społecznej.

Pozwany J. Z. był wówczas zatrudniony w firmie (...)’s Polska na stanowisku Swing Manager na podstawie umowy zawartej na czas nieokreślony. Osiągał wynagrodzenie w wysokości ok. 1.200 zł miesięcznie, wraz z nagrodami. Pozwany zamieszkiwał z narzeczoną w wynajmowanym mieszkaniu, jego udział w opłatach wynosił ok. 300 zł miesięcznie. Pozwany spłacał zaciągnięte pożyczki w łącznej wysokości ok. 110 zł miesięcznie.

W dacie orzekania przez Sąd małoletni miał 3,5 roku, zamieszkiwał z matką i dziadkami macierzystymi. Powód był alergikiem, ponadto znajdował się pod opieką poradni gastroenterologicznej z uwagi na wydłużoną esicę krętą. Koszty utrzymania małoletniego wynosiły ok. 600 zł miesięcznie.

okoliczności bezsporne, ponadto **dowód:** akta Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku o sygn. akt IV RC 312/05: zaświadczenie o wysokości dochodu – k. 5; zaświadczenie lekarskie – k. 7; odpis zupełny aktu urodzenia – k. 8; zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda M. W. słuchanej w charakterze strony – k. 12; zeznania pozwanego J. Z. – k. 13; zaświadczenie z Powiatowego Urzędu Pracy – k. 9; wyrok – k. 14

Matka powoda M. W. i pozwany J. Z. w dniu 1 września 2009 roku zawarli ugodę w przedmiocie ustalenia wysokości oraz warunków płatności alimentów przysługujących małoletniemu D. Z. od ojca. Pozwany J. Z. zobowiązał się do płacenia alimentów na rzecz małoletniego w wysokości po 500 zł miesięcznie do dnia 15-tego każdego miesiąca na rachunek bankowy matki powoda. Strony w umowie ustaliły nadto, że we wrześniu 2010 roku ustalą ponownie, czy kwota alimentów pozostaje bez zmian, czy ulegnie podwyższeniu.

dowód: uгода – k. 7

Powód i matka powoda M. W. wraz z mężem prowadzą trzyosobowe gospodarstwo domowe. Miesięczne koszty utrzymania mieszkania wynoszą ok. 1.000 zł, na co składają się kwoty wydatkowane następującymi tytułami: czynsz – ok. 600 zł, gaz – ok. 200 zł, prąd – ok. 180 zł, telefon - ok.80 zł. Udział powoda w kosztach mieszkaniowych wynosi ok. 300 zł.

dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda M. W. słuchanej w charakterze strony – k. 57, 59

Powód D. Z. ma 14 lat, uczęszcza do Gimnazjum.

Powód choruje na astmę oskrzelową, w związku z czym przyjmuje leki histaminowe.

Powód D. Z. z powodu schorzenia, jakim jest skolioza idiopatyczna kręgosłupa, od lipca 2015 roku uczęszcza raz w tygodniu na specjalistyczną terapię w (...) Centrum (...). Koszt jednorazowej terapii wynosi 100 zł. Koszt miesięczny terapii powoda to kwota 400 zł. Od sierpnia 2016 roku do października 2016 roku małoletni uczęszczał na rehabilitację finansowaną przez Narodowy Fundusz Zdrowia. W tym czasie nie brał udziału w płatnej terapii.

Powód od czerwca 2016 roku uczęszcza na zajęcia dodatkowe z samoobrony oraz na korepetycje z języka angielskiego i matematyki.

Na miesięczne koszty utrzymania powoda składają się ponadto następujące kwoty: karta miesięczna – 50 zł, wyżywienie – 400 zł, telefon – 40 zł, odzież – 100 zł, zajęcia dodatkowe – 100 zł, edukacja – 60 zł, leki – 15 zł, stomatolog – 30 zł, kieszonkowe – 50 zł; łącznie kwota 845 zł miesięcznie.

Łączny koszt utrzymania małoletniego powoda to kwota ok. 1.545 zł miesięcznie.

dowód: zaświadczenie – k. 14; faktura – k. 15-24,45-; zeznania pozwanego J. Z. słuchanego w charakterze strony – k. 30, 57, 60; zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda M. W. słuchanej w charakterze strony – k. 57, 59-60

Małoletni powód nie realizuje kontaktów z ojcem. Od prawie 10 lat ojciec nie ma kontaktu z synem. W maju 2016 roku pozwanego pozbawiono władzy rodzicielskiej nad synem.

dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda M. W. słuchanej w charakterze strony – k. 57, 59

M. W. ma 37 lat, z wykształcenia jest magistrem prawa i administracji. Matka powoda od dnia 2 sierpnia 2008 roku jest zatrudniona w firmie (...) S.A. na stanowisku specjalisty do spraw rozliczeń i dyscypliny. W okresie od dnia 1 grudnia 2014 roku do dnia 28 lutego 2015 roku jej średnie wynagrodzenie wyniosło 3.664,82 zł netto. W 2015 roku zarobki M. W. wahały się w granicach 2.786 zł – 3.822 zł netto miesięcznie. W styczniu 2016 wynagrodzenie matki powoda wyniosło 3.076 zł netto, w lutym 3.166 zł netto, zaś w marcu 2.713 zł netto.

dowód: zaświadczenie o zarobkach – k. 6,48-50; zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda M. W. słuchanej w charakterze strony – k. 57, 60

Pozwany J. Z. ma 37 lat, ma wykształcenie średnie, z zawodu jest spawaczem-monterem.

Pozwany w okresie od dnia 16 marca 2012 roku do dnia 11 maja 2015 roku był zarejestrowany w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna. Pozwany otrzymywał zasiłek (stypendium) dla bezrobotnych przez okres ponad 3 lat. Od maja 2015 roku pozwany zatrudniony był na podstawie umowy o dzieło, w branży stoczniowej. Zakończenie obecnej umowy o dzieło przewidywane jest na koniec bieżącego roku. Pozwany osiąga na podstawie wskazywanej umowy wynagrodzenie w wysokości ok. 3.200-3.300 zł netto miesięcznie.

Pozwany cierpi na atopowe zapalenie skóry, ma także problemy alergiczne.

Żona pozwanego do października 2016 roku miała zatrudnienie i zarabiała około 1.200 zł netto miesięcznie. Obecnie poszukuje pracy.

Pozwany J. Z. zamieszkuje wraz z żoną i córką żony z poprzedniego związku, razem prowadzą trzyosobowe gospodarstwo domowe. Koszty utrzymania pozwanego wynoszą około 2.200 zł miesięcznie, biorąc pod uwagę dotychczasową wysokość alimentów w kwocie po 500 zł miesięcznie, a także kredyt pozwanego w wysokości 260

zł miesięcznie oraz zadłużenie rodziny spłacane po 200 zł miesięcznie. Ponadto pozwanego obciążają wydatki następującymi tytułami: udział w kosztach mieszkaniowych – 300 zł, maści – 100 zł, krople – 35 zł, wyżywienie – 600 zł, odzież i obuwie – 150 zł, środki czystości – 100 zł.

dowód: zaświadczenie z Powiatowego Urzędu Pracy – k. 26; zeznania pozwanego J. Z. słuchanego w charakterze strony – k. 30, 57, 60-61

W dniu 5 października 2016 roku Powiatowy Urząd Pracy w G. dysponował ofertami pracy dla osób w zawodzie: monter konstrukcji stalowych, monter kadłubów okrętowych - z wynagrodzeniem w wysokości 1.850-2.000 zł brutto miesięcznie, spawacz - z wynagrodzeniem w wysokości 1.850-3.000 zł brutto miesięcznie, pracownik administracyjno-budowlany - z wynagrodzeniem w wysokości 2.000 zł brutto miesięcznie, specjalista ds. administracji - z wynagrodzeniem w wysokości 3.000 zł brutto miesięcznie, oraz dla osób bez kwalifikacji zawodowych - z wynagrodzeniem w wysokości 1.850-2.300 zł brutto miesięcznie.

dowód: pismo z dnia 5 października 2016 roku – k. 66

W dniu 12 października 2016 roku Powiatowy Urząd Pracy w G. dysponował ofertami pracy dla osób na stanowiska: specjalista do spraw kadr - z wynagrodzeniem w wysokości 2.755 zł brutto miesięcznie, specjalista ds. rekrutacji pracowników - z wynagrodzeniem w wysokości 2.500 zł brutto miesięcznie, technik prac budowlanych - z wynagrodzeniem w wysokości 1.850-3.500 zł brutto miesięcznie, sekretarka - z wynagrodzeniem w wysokości 2.000 zł brutto miesięcznie, księgowy - z wynagrodzeniem w wysokości 2.500-2.775 zł brutto miesięcznie, przedstawiciel handlowy - z wynagrodzeniem w wysokości 1.850-2.100 zł brutto miesięcznie, technik handlowiec - z wynagrodzeniem w wysokości 2.489 zł brutto miesięcznie, sprzedawca - z wynagrodzeniem w wysokości 925-2.700 zł brutto miesięcznie, spawacz - z wynagrodzeniem w wysokości 2.500-3.300 zł brutto miesięcznie, monter kadłubów okrętowych - z wynagrodzeniem w wysokości 1.850 zł brutto miesięcznie, monter kadłubów stalowych - z wynagrodzeniem w wysokości 550 zł brutto, monter rurociągów okrętowych - z wynagrodzeniem w wysokości 45 zł brutto za godzinę, dla kobiet bez kwalifikacji zawodowych z wykształceniem podstawowym i gimnazjalnym - z wynagrodzeniem w wysokości 1.850-2.200 zł brutto miesięcznie, dla kobiet bez kwalifikacji zawodowych z wykształceniem średnim ogólnokształcącym - z wynagrodzeniem w wysokości 925 zł brutto miesięcznie, dla mężczyzn bez kwalifikacji zawodowych z wykształceniem średnim ogólnokształcącym - z wynagrodzeniem w wysokości 1.600 zł brutto miesięcznie, dla mężczyzn bez kwalifikacji zawodowych z wykształceniem podstawowym i gimnazjalnym - z wynagrodzeniem w wysokości 1.850-3.000 zł brutto miesięcznie.

dowód: pismo z dnia 12 października 2016 roku – k. 69

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Sąd oparł się na dokumentach urzędowych załączonych do akt sprawy oraz na przedstawionych mu dokumentach prywatnych. Dowodom w postaci dokumentów urzędowych Sąd dał wiarę co do tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.), zaś dokumentom prywatnym wyłącznie co do tego, że osoba podpisana na dokumencie złożyła oświadczenie zawarte w jego treści (art. 245 k.p.c.). Materiał dowodowy obejmujący złożone do akt dokumenty, jak również dokumenty zgromadzone w sprawie prowadzonej przed Sądem Rejonowym Gdańsk-Południe w Gdańsku pod sygn. akt IV RC 312/05, należało uznać za w pełni wiarygodny i dający pełną możliwość czynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych. Prawdziwość dokumentów, z których przeprowadzono dowód, nie nasuwała zastrzeżeń i nie była kwestionowana przez strony. W ocenie Sądu te dokumenty stanowiły wiarygodne źródło zawartych w nich informacji.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że materiał dowodowy obejmujący dowody obiektywne w postaci dokumentów został uznany za wiarygodny w zakresie tych dokumentów, które zostały wymienione w części uzasadnienia obejmującej ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd. Albowiem dokumenty te pozostawały wzajemnie spójne,

zgodne z doświadczeniem życiowym, a przede wszystkim ich wiarygodności strona przeciwna w stosunku do tej, która dokumenty przedłożyła, nie kwestionowała.

Sąd przeprowadził także dowody z zeznań stron postępowania – przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda M. W. i pozwanego J. Z., słuchanych w trybie art. 303 k.p.c. i art. 304 k.p.c. Sąd stwierdził, że przedmiotowe zeznania pozostają w ogólności zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w aktach postępowania a ocenionym jako wiarygodny. W zdecydowanej części zeznania stron ze sobą wzajemnie korespondują, znajdują również potwierdzenie w dokumentach, które na skutek inicjatywy obu stron procesu zostały w aktach sprawy zgromadzone. W tym zakresie Sąd uznał je za wiarygodne źródła dowodowe oraz poczynił podstawą wydanego rozstrzygnięcia. Sąd odmówił wiary zeznaniom stron w takiej ich części, która – zakwestionowana przez stronę przeciwną – nie została potwierdzona innym dowodem.

Żądanie powoda D. Z. zasługuje na uwzględnienie w części.

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.).

Usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być oceniane nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych zobowiązanych do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku. W szczególności pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności. Współzależność między usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego a możliwościami zarobkowymi i majątkowymi zobowiązanego wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokajane w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969 roku w sprawie o sygn. akt III CRN 350/69, OSNPG 1970/2/15).

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego zakres potrzeb dziecka, które powinny być zaspokajane przez rodziców, wyznacza treść art. 96 k.r.o. Stosownie do dyrektywy zawartej w tym przepisie, rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych, jak i duchowych, a także środki wychowania według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie zawodowe i podstawowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji. Najszerzy zakres usprawiedliwionych potrzeb przysługuje dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Przyjmuje się, że ten zakres powinien być ustalony w taki sposób, aby w razie zaspokojenia stopa życiowa dziecka była taka sama jak stopa życiowa rodziców. Sąd Najwyższy podkreślił, że zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich sami żyją.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, ale także od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Możliwości zarobkowe zobowiązanego nie zawsze jednak mogą być utożsamiane z faktycznie osiąganymi zarobkami. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swego

majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Jak stanowi art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może oznaczać zmniejszenie się lub zwiększenie się możliwości finansowych zobowiązanego lub wzrost lub zmniejszenie się potrzeb uprawnionego.

W niniejszej sprawie jest bezsporne, że pozwanego obciąża obowiązek alimentacyjny wobec syna. Powód jest bowiem osobą małoletnią, a brak jest danych stwierdzających, aby miał własny majątek. Co więcej, obowiązek alimentacyjny pozwanego względem powoda został skonkretyzowany w drodze wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku wydanego w dniu 22 września 2005 roku w sprawie IV RC 312/05 na kwotę 350 zł miesięcznie. Podkreślenia wymaga ponadto, że strony w dniu 1 września 2009 roku zawarły umowę, zgodnie z którą pozwany zobowiązał się łożyć na rzecz małoletniego tytułem alimentów kwotę po 500 zł miesięcznie. Z zobowiązania tego pozwany wywiązuje się raczej regularnie, kwoty wpłaca z 2-3 dniowym opóźnieniem. Umowa, o której wspomniano powyżej, była jedynie rodzajem porozumienia pomiędzy rodzicami małoletniego, nie zaś tytułem prawnym mogącym służyć do egzekucji roszczenia. Niemniej nie ulega wątpliwości, że pozwany przystał na warunki umowy i czynił zadość ustalonemu zobowiązaniu.

Celem obowiązku alimentacyjnego jest zagwarantowanie osobom, które własnymi siłami i środkami nie mogą zaspokoić swoich potrzeb bytowych, niezbędnej pomocy ze strony bliskich krewnych. Bezspornym jest, że do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda należy wliczyć koszty wyżywienia, środków higieny i czystości, odzieży oraz edukacji. Zważyć trzeba również na koszty ponoszone tytułem leczenia i rehabilitacji małoletniego powoda D. Z.. W nawiązaniu do kosztów ponoszonych wskazanymi tytułami a podanych przez przedstawicielkę ustawową małoletniego powoda – koniecznym jest podkreślenie, że dla ustalenia wysokości renty alimentacyjnej istotne są jedynie koszty ponoszone rzeczywiście, tytułem usprawiedliwionym i w wysokości usprawiedliwionej.

Nawiązując do ustaleń faktycznych przedstawionych szczegółowo we wcześniejszej części uzasadnienia – Sąd przyjął, że usprawiedliwione i udowodnione koszty utrzymania małoletniego powoda wynoszą 1.545 zł miesięcznie. Równocześnie należało stwierdzić, że w porównaniu z rokiem 2005 usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda D. Z. uległy zmianie. Potrzeby powoda zmieniły się również na skutek upływu ponad 10 lat. Powód zmienił miejsce zamieszkania, co wygenerowało koszty jego utrzymania tytułem udziału w kosztach utrzymania mieszkania w innej, wyższej wysokości niż w dacie, gdy ustalano obowiązek alimentacyjny, a kiedy to powód mieszkał z matką oraz dziadkami. Również zasady doświadczenia życiowego przemawiają za stwierdzeniem, że koszty związane z zakupem wyżywienia, odzieży i środków czystości dla powoda zwiększyły się – do stopnia przedstawionego w ustaleniach faktycznych dokonanych przez Sąd. Również rozwój fizyczny i duchowy powoda, który dokonał się w ciągu ostatnich kilku lat, uzasadnia ocenę Sądu o wzroście kosztów jego utrzymania. Na wzrost kosztów utrzymania powoda wpłynęła również okoliczność, że u powoda stwierdzono problemy ze zdrowiem, na które terapią jest udział w zajęciach rehabilitacyjnych. Niejednokrotnie zaś brak jest możliwości zapewnienia powodowi udziału w zajęciach nieodpłatnych dla powoda, tj. finansowanych w pełni ze środków Narodowego Funduszu Zdrowia.

W dalszej kolejności należało uwzględnić, że o zakresie obowiązku alimentacyjnego decydują – jak już wskazano – nie tylko potrzeby uprawnionych, ale również możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanych – w tym przypadku obojga rodziców powoda. Warto podkreślić – istotne są nie same wysokości rzeczywiście uzyskiwanych przez zobowiązanych do alimentacji dochodów, ale ich możliwości zarobkowe i majątkowe.

Matka powoda M. W. od 8 lat jest zatrudniona w firmie (...) S.A. na stanowisku specjalisty do spraw rozliczeń. Wynagrodzenie matki powoda jest zmienne z uwagi na różną wysokość premii, jednak comiesięcznie oscyluje w okolicach 3.000 zł netto.

Stosownie do art. 135 § 2 k.r.o. wykonanie obowiązku względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie (...), może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w

całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Nie ulega wątpliwości, że M. W. obciążający ją obowiązek alimentacyjny spełnia przede wszystkim przez podejmowanie starań w zakresie wychowania i codziennej opieki nad powodem. Pozwany nie ma kontaktu z synem od prawie 10 lat. W maju bieżącego roku pozwany został pozbawiony władzy rodzicielskiej nad synem. W konsekwencji wymiar osobistej styczności pozwanego z powodem nie może być uznany za formę realizacji obciążającego go z mocy przepisów ustawy obowiązku alimentacyjnego w wystarczającym zakresie. Niemniej, wymaga podkreślenia, że pozwany nie może zostać zobowiązany do pokrywania całości kosztów utrzymania małoletniego powoda, przy jednoczesnym zwolnieniu z tego obowiązku przedstawicielki ustawowej powodów. Powód nie są już małym dzieckiem, uczęszcza do szkoły i w tym czasie nie wymaga opieki ze strony swej matki. Natomiast M. W. jest zatrudniona, uzyskuje środki finansowe na utrzymanie własne oraz małoletniego syna i w ten sposób partycypuje w kosztach jego utrzymania.

Odnotowano, że pozwany J. Z. przez trzy lata zarejestrowany był jako osoba bezrobotna. Otrzymywał w tym czasie zasiłek (stypendium) dla bezrobotnych. Od maja 2015 roku pozwany zatrudniony był na podstawie umowy o dzieło, w branży stoczniowej. Obecnie pozwany jest zatrudniony na podstawie umowy o dzieło; zakończenie obecnej umowy o dzieło wiążącej pozwanego jest przewidywane na koniec bieżącego roku. Pozwany osiąga na podstawie wskazywanej umowy wynagrodzenie w wysokości ok. 3.200-3.300 zł netto miesięcznie.

Na podstawie materiału dowodowego przedstawionego przez pozwanego należało przyjąć, że jego miesięczny koszt utrzymania to kwota ok. 2.200 zł, biorąc pod uwagę wszystkie zobowiązania pozwanego, w tym także kwotę 500 zł tytułem alimentów, do łożenia której zobowiązał się w umowie zawartej z matką powoda. Pozwany w toku postępowania podnosił, że bierze udział w utrzymaniu swojej pasierbicy. Pozwany J. Z. nie był w stanie wskazać konkretnej kwoty utrzymania córki swojej żony, ani także swojego udziału w tych kosztach. Ponadto wskazał, że jego żona otrzymuje alimenty na rzecz córki w wysokości 400 zł miesięcznie. W tym miejscu wskazać należy, że obowiązek utrzymania (obowiązek alimentacyjny) pasierbicy pozwanego spoczywa na żonie pozwanego oraz na jej ojcu, który wypełnia go przekazując wskazywane przez pozwanego alimenty. W związku z powyższym w ocenie Sądu nie można uznać rzekomych kwot wydatkowanych przez pozwanego na pasierbicę za część uzasadnionych kosztów utrzymania pozwanego, kosztów, które następnie powinny być uwzględniane przy decydowaniu o zakresie renty alimentacyjnej należnej powodowi od pozwanego.

Reasumując, przy uwzględnieniu powyższego Sąd uznał, że pozwany ma możliwości zarobkowe umożliwiające mu realizowanie swojego obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniego powoda w granicach zasądzonych przez Sąd tj. po 800 zł miesięcznie. Udowodnione koszty utrzymania pozwanego to kwota ok. 2.200 zł. Kwota ta obejmuje także ratę spłaty kredyt, spłatę zadłużeń u rodziny oraz wspomniane już alimenty w wysokości 500 zł miesięcznie. Trzeba zwrócić uwagę, że pozwanemu co miesiąc, już po odliczeniu wszystkich usprawiedliwionych wydatków, w tym także alimentów w wysokości 500 zł, pozostaje do dyspozycji po spłacie zobowiązań kwota „wolna” ok. 1.000 zł miesięcznie. Biorąc także pod uwagę umowę, która będąc porozumieniem rodziców powoda była dotychczas stosowana, alimenty na rzecz powoda zostały de facto podwyższone o kwotę 300 zł miesięcznie. Zdaniem Sądu, biorąc pod uwagę dochody pozwanego, a także jego kwalifikacje i doświadczenie zawodowe, opierając się nadto na ofertach pracy przedstawionych przez Powiatowy Urząd Pracy w G. i Powiatowy Urząd Pracy w G., kwota 800 zł miesięcznie tytułem alimentów mieści się w możliwościach majątkowych i zarobkowych pozwanego.

Warto w tym miejscu zauważyć, że w literaturze przedmiotu i judykaturze zgodnie przyjmuje się, że zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka powinien być ustalony w ten sposób, aby w razie ich zaspokojenia stopa życiowa dziecka była taka sama jak stopa życiowa rodziców, gdyż poziom i jakość realizacji potrzeb dziecka zależą od możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców, które także wyznaczają ich poziom życia (por. wyrok Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 24 lipca 2013 roku w sprawie o sygn. akt I Ca 256/13, LEX nr 1716735). Uzasadnieniem dla ustalenia renty alimentacyjnej w danej wysokości nie może być więc fakt, że na skutek działań podejmowanych przez zobowiązanego a ukierunkowanych na powiększenie jego standardu życia kwota, która mu pozostaje po poczynieniu miesięcznych wydatków tytułem kosztów jego utrzymania, stanowi jedyną podstawę dla decydowania o wysokości alimentów. Obowiązek alimentacji dzieci przez rodziców ma swoje źródło w więzi rodzinnej stron i w żadnej mierze nie powinien być uzależniany od stanu stosunków majątkowych wiążących zobowiązanego z osobami trzecimi.

Zobowiązany do alimentacji nie może w szczególności tłumaczyć się faktem istnienia długów, które uniemożliwiają mu spełnienie obowiązku alimentacyjnego w zakresie równym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego do alimentacji (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 kwietnia 1978 roku w sprawie o sygn. akt III CRN 46/78, LEX nr 8093). Podkreślono już bowiem, że dla rozstrzygnięcia o wysokości renty alimentacyjnej – stosownie do art. 135 § 1 k.r.o. – decydują nie dochody rzeczywiście przez obowiązanego uzyskiwane, a jego możliwości zarobkowe i majątkowe.

Przy takich okolicznościach faktycznych Sąd uznał, że od daty ostatniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego pozwanego zaktualizowała się zmiana stosunków, o której mowa w art. 138 k.r.o. Suma środków pieniężnych, która pozostała pozwanemu po spłacie wszystkich zobowiązań i zaspokojeniu wszystkich jego potrzeb, jest wystarczająca dołożenia alimentów na rzecz małoletniego powoda w zasądzonej kwocie. Możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego są w ocenie Sądu na tyle wysokie, że umożliwiają mułożenie kwoty po 800 zł miesięcznie na małoletniego D. Z..

Zestawiając przedstawione wyżej usprawiedliwione potrzeby powoda z możliwościami majątkowymi i zarobkowymi obojga rodziców, Sąd doszedł do przekonania, że w aktualnym stanie faktycznym obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec powoda wyczerpuje się kwotą po 800 zł miesięcznie na rzecz małoletniego D. Z., co stanowi o około 52 % udziale pozwanego w utrzymywaniu małoletniego powoda.

Sąd ustalając datę płatności roszczenia okresowego oraz wskazując na uprawnienie powoda do odsetek ustawowych za opóźnienie kierował się treścią żądania, przy uwzględnieniu nadto przepisu art. 359 k.c. w zw. z art. 481 §§ 1 i 2 k.c. Podstawą dla rozróżnienia wysokości odsetek ustawowych należnych powodowi od pozwanego w zależności od daty płatności każdej z rat alimentacyjnych było brzmienie art. 481 § 2 k.c. – o treści obowiązującej do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz o treści obowiązującej od dnia 1 sierpnia 2016 roku, ustalone ustawą z dnia 9 października 2015 roku o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1830), przy uwzględnieniu art. 56 tejże ustawy.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd, działając na podstawie art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 §§ 1 i 2 k.r.o. w zw. z art. 138 k.r.o., orzekł jak w pkt I wyroku, oddalając powództwo w pkt II w pozostałej części jako wygórowane.

Sąd postanowił odstąpić od obciążania stron kosztami procesu na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 102 k.p.c., przy uwzględnieniu nadto art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 623).

W pkt IV wyroku Sąd na mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. z urzędu nadał wyrokowi w pkt I rygor natychmiastowej wykonalności.